

Lag (1977:729) om patentbesvärsrätten

Näringsdepartementet N

ÄNDRING: Ändr. inf. t.o.m. SFS1991:1564.

Lag (1977:729)
om patentbesvärsrätten;

1 § Patentbesvärsrätten prövar som förvaltningsdomstol överklagande av beslut av patent- och registreringsverket enligt vad som föreskrivs i patentlagen (1967:837) eller med stöd därav utfärdade bestämmelser samt i mönsterskyddslagen (1970:485), varumärkeslagen (1960:644), namnlagen (1982:670) och lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden. Lag (1991:1564).

Organisation m.m.

2 § I patentbesvärsrätten finns patenträttsråd. De skall vara tekniskt kunniga eller lagfarna.

Patentträttsråd utnämnes av regeringen. Regeringen förordnar ett av de lagfarna patenträttsråden att vara domstolens ordförande.

3 § Patentbesvärsrätten är delad i avdelningar.

Patentbesvärsrättens ordförande är ordförande på en avdelning. Ordförande på annan avdelning är det patentträttsråd som regeringen förordnar. För varje avdelning förordnar regeringen också ett patentträttsråd att vara vice ordförande.

4 § Patentbesvärsrätten är domför med tre ledamöter. Fler än fyra får ej i annat fall än som sägs i 5 § sitta i rätten.

I patentmål som inte gäller pantsättning av patent eller patentansökningar skall minst två tekniskt kunniga ledamöter ingå i rätten och skall en ledamot vara lagfaren, om ej rätten finner att medverkan av lagfaren ledamot icke är behövlig. I mål om pantsättning av patent eller patentansökningar skall minst två lagfarna ledamöter ingå i rätten.

I mål om mönster, varumärke, namn eller utgivningsbevis för periodisk skrift skall minst två lagfarna ledamöter ingå i rätten.

Åtgärd som avser måls beredande får i den omfattning domstolen bestämmer vidtagas av ledamot i domstolen eller av annan tjänsteman hos denna. Lag (1987:1331).

5 § Finner avdelningen vid överläggning till avgörande av patentmål som inte gäller pantsättning av patent eller patentansökningar att målet

eller viss fråga är av särskild betydelse från principiell synpunkt, får avdelningen förordna att målet eller, om det kan ske, den särskilda frågan skall avgöras av domstolen i dess helhet. I mål om pantsättning av patent eller patentansökningar, mönster, varumärke, namn eller utgivningsbevis för periodisk skrift får i motsvarande fall avdelningen förordna att domstolens samtliga lagfarna ledamöter skall jämte avdelningen deltaga i avgörandet. Lag (1987:1331).

6 § I fråga om jäv mot den som handlägger mål enligt denna lag gäller bestämmelserna i 4 kap. rättegångsbalken om jäv mot domare.

7 § Ledamot i patentbesvärsrätten skall vara svensk medborgare och ha avlagt domared. Den som är underårig eller i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får ej utöva befattning som ledamot.

Första stycket gäller även föredragande hos patentbesvärsrätten som ej är ledamot.

De som står i sådant förhållande till varandra som sägs i 4 kap. 12 § rättegångsbalken får ej samtidigt tjänstgöra som ledamöter i patentbesvärsrätten. Lag (1988:1291).

Måls anhängiggörande och handläggning

8 § I fråga om måls anhängiggörande och handläggning äger 3-6, 8, 10-14 och 17-19 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291) motsvarande tillämpning.

9 § Förfarandet är skriftligt.

I handläggningen får ingå muntlig förhandling, när det kan antagas vara till fördel för utredningen. Muntlig förhandling skall hållas, om part begär det och förhandlingen icke uppenbart är utan betydelse för målets bedömning. Avslås begäran om muntlig förhandling och är ej uppenbart att parten redan har slutfört sin talan, skall tillfälle därtill lämnas honom.

10 § I fråga om offentlighet och ordning vid muntlig förhandling gäller 5 kap. 1-5 och 9 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Utöver vad som följer av 5 kap. 1 § rättegångsbalken får rätten förordna att förhandling skall hållas inom stängda dörrar, om det kan antagas att vid förhandlingen kommer att förebringas uppgift, för vilken hos domstolen gäller sekretess som avses i sekretesslagen (1980:100). Är patentansökan som är föremål för rättens prövning ej tillgänglig för envar enligt 22 § patentlagen (1967:837), skall rätten förordna om handläggning inom stängda dörrar. Lag (1980:243).

11 § Rätten får vid muntlig förhandling höra vittne eller sakkunnig, om det behövs för utredningen. Förhöret får hållas under ed. Om förhör gäller 36 kap. 1--18, 20 och 22--25 §§ samt 40 kap. 2, 9--11, 14 och 16--18 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Vägrar vittne utan giltigt skäl att avlägga ed eller att avge vittnesmål eller besvara fråga, får rätten vid vite förelägga vittnet att fullgöra sin skyldighet. Lag (1987:754).

Beslut

12 § I fråga om omröstning gäller 16 och 29 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

13 § Rättens avgörande av mål skall grundas på vad handlingarna innehåller och vad i övrigt har förekommit i målet.

Av beslutet skall framgå de skäl som har bestämt utgången.

14 § Beslut, varigenom målet avgöres, skall tillställas part genom handling som fullständigt återger beslutet och skiljaktig mening, där sådan har förekommit. Beslut som kan överklagas skall dessutom innehålla upplysning om vad den skall iakttaga som vill anföra besvär över beslutet.

15 § Beslut, som till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet, får rättas av patentbesvärsrätten. Om det ej är obehövligt, skall tillfälle lämnas part att yttra sig, innan rättelse sker.

Övriga bestämmelser

16 § Bestämmelserna i 39 och 42--53 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291) äger motsvarande tillämpning vid handläggning enligt denna lag. Lag (1987:1331).

17 § I fråga om överklagande av ett slutligt beslut av patentbesvärsrätten finns bestämmelser i patentlagen (1967:837), mönsterskyddslagen (1970:485), varumärkeslagen (1960:644), namnlagen (1982:670) och lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden.

Ett beslut av patentbesvärsrätten, som inte är slutligt, får överklagas endast i samband med överklagande av beslut i själva målet. Ett beslut får dock överklagas särskilt när rätten har

1. ogillat invändning om jäv mot ledamot av rätten eller invändning om att hinder föreligger för talans prövning,
2. avvisat ombud eller biträde,
3. utdömt vite eller straff för underlåtenhet att iakttaga föreläggande eller ålagt vittne eller sakkunnig att ersätta kostnad som vållats genom försummelse eller tredska,
4. förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet,
5. utlåtits i annat fall än som avses i 4 i fråga som gäller allmän rättshjälp.

Sådant särskilt överklagande som avses i andra stycket får göras av den som beslutet angår, om det har gått honom emot. Beslutet överklagas till regeringsrätten genom besvär. Därvid tillämpas bestämmelserna i 7 §

förvaltningsprocesslagen (1971:291) och i 35--37 §§ samma lag om besvär över kammarrättens beslut. Patentbesvärslagens beslut skall innehålla uppgift om att det krävs särskilt tillstånd för prövning av besvär till regeringsrätten och om de grunder på vilka sådant tillstånd meddelas. Lag (1991:1564).

Övergångsbestämmelser

1986:237

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986.
2. I fråga om överklagande av beslut som patentbesvärslagen har meddelat före ikraftträdandet skall äldre föreskrifter fortfarande tillämpas.